

കൊർണേയ് ചുക്കോവ്സ്കി

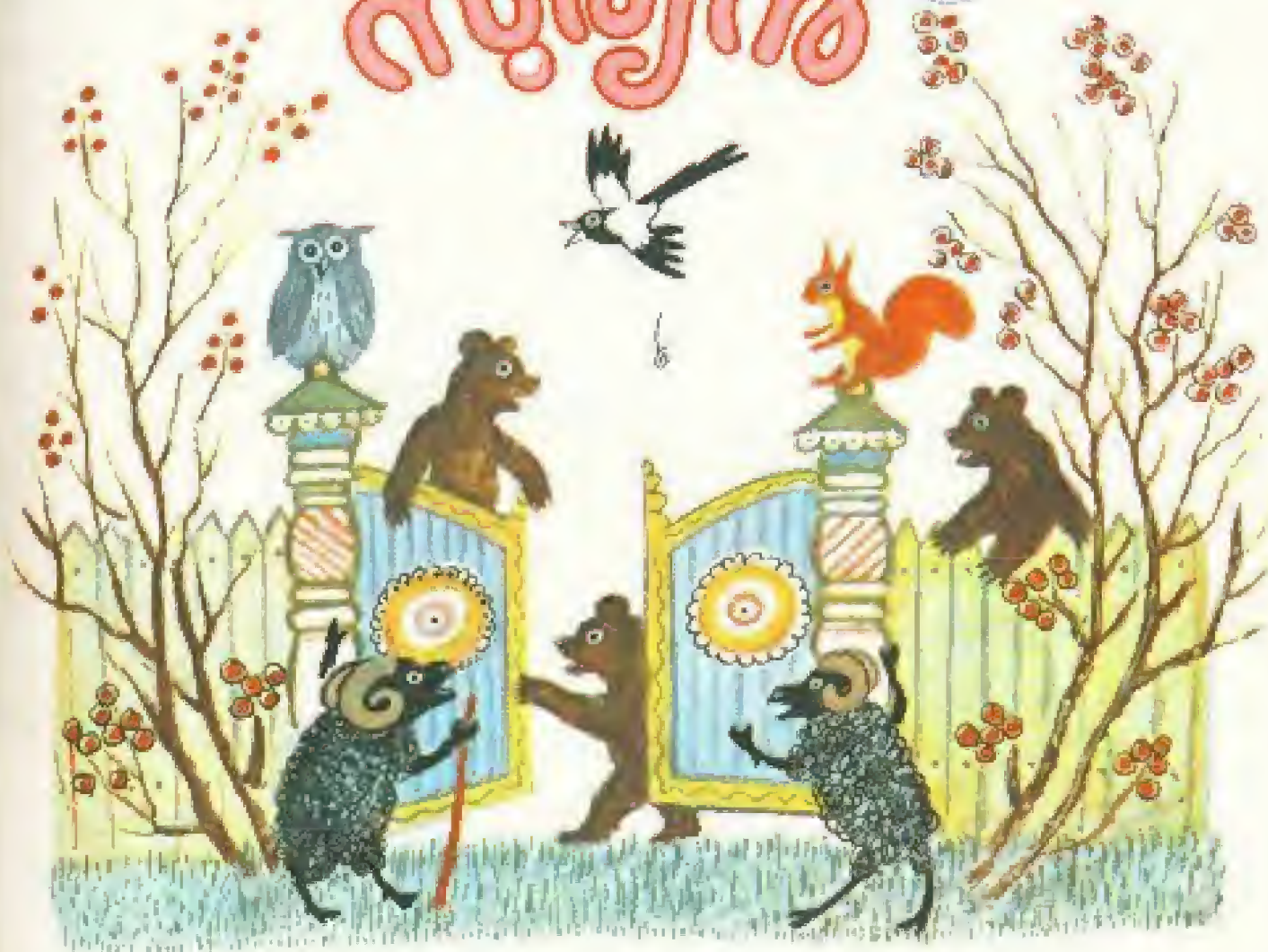
ചിത്രവുപോയ
സൂര്യൻ

കൊർന്നേയ് ചുക്കോവ്സ്കി

കുളുവുപോയ സൂര്യൻ

21

ചിത്രങ്ങൾ: കെ.വ. മുഹമ്മദ് റഹ്മാൻ

പ്രൊഫസ്സ് പത്മിമംഗലം
കോട്ടയം

കുതിരവൽ ഡിഗ്നിൽ സവാരിക്കിറങ്ങി
കരിമുക്തിക്കോട്ടിൽ കുറഞ്ഞു.
ഒന്നൽ തൂങ്ങുന്നത മുതൽ നോക്കുമ്പോഴെയ്യാ!
ഇങ്ങളല്ലോ പെട്ടിയിലെമ്പാടും!

കുയിലുകൾ കാടാകെ പാടിനടന്നു,
വയലിലോ കൊക്കുകൾ കൂവി:
"കലികാലമെന്നു പറയേണ്ട, സൂര്യൻ
മുതലതൻ വാജ്ജത്തിലായി!"

കൊടിയൊരു കൂടിയെടുത്തു പരന്നു,
പടികണിടത്തായം.
തെരുവിലിറങ്ങാൻ തുനിയുന്നൊരാൾ,
തിരികെ വരികില്ല തീട്ടം!

കുരുമിടലു പേടിച്ചുരുളു കരഞ്ഞു:
“കുതിരവാ വേഗമിറങ്ങൂ!
വരുവിലിറങ്ങു കൊടികുവാണൊരാൾ
മണിപോലും കാണുവാൻ വയ്യ!”

എവിടെയെന്നറിയാതെയുഴറിനടന്ന
മുയലുകൾ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു:
വഴിക്കുറവിയവശമായലയുകൾ
പുരപുരയ്ക്കുകയുണ്ടു.

സിമിഴിത്തലയായ മാത്രം നിലത്തോ-
 രിതളിപ്പിടത്തുനിന്നും,
 ചെറുകുന്നിൻപിന്നിലായ്ക്കൂട്ട ചെന്നായ്ക്കരി
 കപിതമാക്കമുദ്രാശനാകും !

പുലർകാലേ വിട്ടുപടിക്കുലുറക്കെ
തകുതിയായ് മുട്ടുകൾ കേട്ടു.
അ നീക്കി നോക്കുമ്പോൾ നിൽപ്പു പടിക്കൽ
താഴുകമാർന്നാടിത്തവർ.

“വരുവിനിറങ്ങിച്ചുണയോടെ പോയി
മുതലയെ മുട്ടുകുത്തിക്കിൻ!
കൊതിയനാം മുതലതൻ വക ശ്രുത്തിൽനിന്നാ
കുതിരൊന്നെ നക്ഷിക്ക വേഗം!”

ചിടയപ്പരിസ് യെന്നുരചെയ്തു:
“അവനോടു കല്ലിടാൻ വയ്യ!
മുനയാർന്ന പല്ലുള്ള ഭീകരനത്രും
വകലോന്നെ വിട്ടുതരില്ല!”

അവരോടി കൂടിതൻ മാളത്തിലേയ്ക്കു:
“വരികൊന്ന വെക്കം പുറത്തു!”
സമയമിട്ടല്ല ഒരു പറ്റിയിരിക്കാൻ,
കുതിരൊന്നെ വിട്ടുവിടവേണം!”

കാടിലെ മല്ലിടാനാശയില്ലൊട്ടും,
തിരയുന്ന മക്കളെയെങ്ങും.
ഏവിക്കെന്റ കണ്ണുങ്ങമെന്തും കരഞ്ഞി-
ട്ടുവീടെല്ലാം മണിനടന്നു.

'പെടിയൊല്ലെ നിങ്ങളീ വൃദ്ധനേക്കാട്ടിൽ,
വരികെന്റ ചാരം ക്ഷണത്തിൽ!'
കണ്ണത്താൽ നീറുന്ന കരളുമായ് തള്ള-
ക്കരടിയുമൊപ്പമിറങ്ങി.

“എവിടെയെൻ കണ്ണങ്ങൾ പോയിരുന്നതു |
 കഴിയിലെങ്ങാനും പതിച്ചോ |
 യെ ലോകമില്ലാത്ത നാണുളാ കണ്ണനി-
 ശ്ശെരികൾ മാന്തിപ്പരിച്ചോ!”

വിവാസം മുഴക്കെത്തിരുന്നിട്ടുമെങ്ങും
 അവരുടെ പൊടിപോലുമില്ല.
 പെരുങ്കക്കപ്പാത്തിലെ കരിമുത്തമാത്രം
 മിഴിച്ചുവെളിയിനെ നോക്കി.

വടിയേ കടന്നുപോയൊരു മുയൽ മുക്കിൽ
വിറൽവെച്ച് കരടിയോടോതി:

“കരയാനിപ്രായത്തിൽ നാണമില്ലേ? നീ
മുയലല്ല, കരടിയെന്നാരിക്ക!”

“വളകാലിൽ കരടി, നീന്തിക്കണ്ടം പോയി
മുതലയെ തല്ലിച്ചതയ്ക്കും!”

പുണ്യമോടെതരിക്കുന്ന വിളമ്പിക്കു വേഗം
അവനുടെ മേൽ “ടയിൽനിന്നും”!

“കുതിരാരന്റെ പുഞ്ചിരി വീണ്ടുമി വിണ്ണിൽ
നടപ്പിനുസ്ഥാരം നിൻകക്കളത്തും.
ചിടയുള്ളൊരുടലും കലുക്കി നിൻ ചാരം
അണയുമാ അകക്കടലും!”

ഈ കേട്ട കവി കടൽത്തടത്തോടു
അലറിവിളിച്ചൊന്നരക്ക.
തലമുട്ടിയിൽ പാഞ്ഞു ഭൂതലവും കലുക്കി
പെരിഞ്ഞാരു പുഴയുടെ നേരെ.

പഴയതെയോർത്തു നിളേ നിവർന്നു
വലിയൊരു മുതല കിടന്നു.
അവനുടെ വായ്ക്കളിൽ മിന്നുന്നതെന്തേ,
കനലല്ല, പെരുന്തിർബിംബം!

മുതലതൻ കേനിയെത്തൊട്ടു കലുക്കി
കുടിയുണിതും മോഴിഞ്ഞു:
“അങ്ങനെയൊക്കെ മോഷ്ടിച്ച ദ്രവ്യം!
ഇടനെ പുറത്തേയ്ക്കു ഇപ്പ!”

“അതസന്ദിക്കാത്തിലി കൈകൊണ്ടു നിന്നെ
ചതിരിപ്പോൽ തല്ലിച്ചതയ്ക്കും!
ഇങ്ങനെയൊക്കെ പാരിലൊമ്പാടും, -നിനക്കോ
ഞെ കൂസലെന്നിട്ടുനില്പ!”

ദിശകൾ കലുങ്ങനെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു
വകുത്തിവില്ലാത്ത നക്രം:
“അധികം പറഞ്ഞാൽ, ഞാനമ്പിച്ചിങ്ങേയും
ഞൊടിയിലേൽ വായ്ക്കളിലൊക്കും!”

ദേവതൻ ധിക്കാരമൊട്ടും ക്ഷമിക്കാൻ
കഴിയാതെയക്ഷണംതന്നെ
കൊടിയൊഴുത്തൊരു ശത്രുവിൻനേരെ
അലറിവിളിച്ചൊരു ചാടി.

ബലമുള്ള കൈകളാൽ ഭജിക്കുമെന്നിട്ടി-
ട്ടുവനഗ്രന്ഥാഭയാലാടി
“തത്തരോ നീയർക്കുന്നെ, യല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ
അരിപോലും കാണുകയില്ല!”

അധമനം നക്രം ഭയന്നവിറച്ച
തിലവിളിച്ചുതുണി “ലയ്യോ!”
നിശിതമന്ദരമൊന്നിടയിൽനിന്നപ്പോൾ
മിനകരൻ അപ്പൊതിച്ചു.

കുലത്തു പൊങ്ങിയിട്ടുബരം പൂകി
കതിരകളെണ്ണം പരത്തി;
വയലുകൾ മേടുകൾ കോരിത്തരിച്ചു,
തളിരകളിടിച്ചിട്ടി പൂണ്ടു.

പാവകൾ കൂലനന്ദാദത്താദത്തം
ഇരകളെ തേടിപ്പറന്നു,
മുയലുകൾ പാടിനടന്ന സാമോടം
തകിടിയിൽ കഞ്ഞിമാറിത്തേ.

വയലത്തു കണ്ടില്ലേ, പുറച്ചുവരോടെ
കാടിത്തന്നണ്ണിക്കിടാത്താലി
മുറ്റത്തോടൊന്നൊന്നാ കരുകുകൾചുറ്റി
ജനകനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

മുയലൊണ്ണാനും തിമിർത്തുകൂട്ടി
പെരുമ്പാലത്തോടിനടന്നു,
കാടിത്ത കെട്ടിപ്പുണർന്നൊൻ പാടി:
"കതിരൊന്ന രക്ഷിച്ചു വീരൻ!"

Корней Чуковский
КРАДЕНКО СОЛНЦЕ
И ЕГО НАСЛАЖДА

ПРЕДСТАВЛЕНИЕ: СЕРГЕЙ СЕРГЕЕВИЧ

© СЕРГЕЙ СЕРГЕЕВИЧ. ПЕРВОЕ ИЗДАНИЕ 1980

1/ 70801-153
015(01):87 731-80

4903010402